

skattefri Fradrag som Overgrænse for Hustrufradraget, fremkom det — i Betragtning af Bestemmelsens Motivering ret paradoksale — Resultat, at jo mere Hustruen ved Anvendelse af sin Arbejdskraft uden for Hjemmet bidrager til Forøgelse af Ægtefællernes Fællesindkomst, jo mindre bliver Fradraget, og hvis Ægtefællernes samlede Indkomst naar 10 000 Kr., bortfalder Fradraget helt. Dette Resultat, der muligvis ikke har været bevidst tilsigtet, maa nu med den siden 1922 skete stærke Forhøjelse af Pris- og Indtægtsniveauet forekomme meget uheldigt. Det synes nødvendigt at frigøre Hustrufradraget for denne Afhængighed af Forsørgerfradraget, hvilket vil sige, at man med Bibeholdelse af Fradragets principale Beregning som Halvdelen af Hustruens Indkomst maa fastsætte en ny Maksimalgrænse.

Udgangspunktet for Fastsættelsen af denne Grænse maa formentlig naturligt søges i et Skøn over, hvad det koster at erstatte Hustruens Arbejde i Hjemmet med lønnet Medhjælp. At fastsætte Grænsen ved den Udgift, der i det enkelte Tilfælde kan dokumenteres at være afholdt til lønnet huslig Medhjælp, vil næppe være praktisk eller rimeligt. Grænsen vilde derved i nogle Tilfælde komme til at ligge for højt, idet Udgiften til huslig Medhjælp, hvor den er særlig stor, i et vist Omfang kan siges at være Udtryk for en Luksus mere end for en Nødvendighed. Paa den anden Side vilde en saadan Grænsbestemmelse udelukke Fradrag i de talrige Tilfælde, hvor der vel ikke holdes lønnet huslig Medhjælp, men hvor Ægtefællerne af Hensyn til Hustruens Beskæftigelse maa bo i Pensionat, indtage deres Maaltider paa Restauration eller har Udgifter til Børnenes Pleje og Pasning paa Vuggestue eller i Børnehave, og hvor Hustruens Beskæftigelse altsaa medfører en væsentlig Fordyrelse af Leveomkostningerne, som det dog ofte vil være vanskeligt nærmere at dokumentere. Grænsen synes derfor at burde sættes til et fast Beløb, svarende til det Mindstebeløb, som Normaludgiften til Løn, Kost og Logi til en fast huslig Medhjælp efter de nu herskende Prisforhold kan antages at repræsentere som Gennemsnit for hele Landet. Dette Beløb kan næppe sættes lavere end til 2000 Kr., og Forslaget gaar derfor ud paa, at Fradraget for Hustrus Selverhverv fastsættes til Halvdelen af Indtægten ved dette, dog højst 2000 Kr. Maksimalgrænsen vil efter dette Forslag sætte ind ved en Hustruindtægt af 4000 Kr. Det Provenutab, som denne Regel vil medføre, kan formentlig anslås til 6 à 8 Mill. Kr.“

Lovforslaget blev paa Rigsdagen ikke modtaget med udelte Tilfredshed i den Form, hvori det var fremsat, men gennemførtes alligevel enstemmigt uden Ændringer, idet der ikke kunde opnaas fornøden Tilslutning til saadanne.